

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

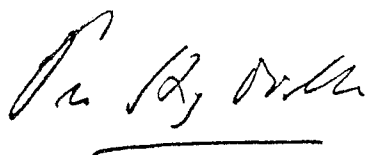
4. august 2004

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Justitsministeriets grundnotat vedrørende Kommissionens meddelelse om "Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed: Status over Tammerfors-programmet og retningslinjer for fremtiden" (KOM(2004) ~~400~~ endelig).

401

Materialet vil ligeledes blive oversendt til Folketingets Retsudvalg.

EUK

Udenrigsminister Per Stig Møller
Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K.

Dato: 02-08-04
Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2004-1660/19-0101
Dok.: CDH22057

Kopi 40 y 10

U.M.	Bil.
8. AUG. 2004	
600 A 1	

Kære udenrigsminister.

Vedlagt sender jeg en meddelelse om "Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed: Status over Tammerfors-programmet og retningslinjer for fremtiden", som er udsendt af Kommissionen, tillige med et grundnotat om meddelelsen, idet jeg skal anmode om, at materialet oversendes til Folketingets Europaudvalg.

Materialet vil ligeledes blive oversendt til Folketingets Retsudvalg.

Med venlig hilsen

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 27. juli 2004
Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2004-1660/19-0101
Dok.: KKN20895

GRUNDNOTAT

vedrørende

**Kommissionens meddelelse om "Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed: Status over Tammerfors-programmet og retningslinjer for fremtiden" (KOM(2004) ~~4002~~ endelig).
401**

1. Baggrund

Det Europæiske Råd udstak på sit møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999 de politiske retningslinjer og delmål for udmøntningen af Amsterdam-traktatens enkelte bestemmelser på hele området for retlige og indre anliggender for etablering af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Denne såkaldte Tammerfors-køreplan er udløbet den 1. maj 2004. Der er derfor behov for at udarbejde et nyt program for de kommende år på området for retlige og indre anliggender. I lyset heraf har Kommissionen den 2. juni 2004 fremlagt en meddelelse om "Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed: Status over Tammerfors-programmet og retningslinjer for fremtiden".

Meddelelsen er blevet præsenteret af Kommissionen på et rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 8. juni 2004, og den er endvidere forelagt for Det Europæiske Råd, som har hilst den velkommen på sit møde den 17. – 18. juni 2004.

2. Indhold

I meddelelsen konkluderes det bl.a., at der siden 1999 er udført et omfattende arbejde med opfølgningen på Tammerfors-programmet, men at der fortsat udestår mange opgaver, inden arbejdet med etableringen af et område for frihed, sikkerhed og retfærdighed kan siges at være fuldført. Kommissionen finder i lyset heraf, at der blandt de mange elementer, som bør tages i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af det fremtidige program på området for retlige og indre anliggender, først og fremmest skal tages hensyn til behovet for at følge op på Tammerfors-programmet. Dette gælder efter Kommissionens opfattelse navnlig med hensyn til det igangværende arbejde og de allerede fastlagte langsigtede foranstaltninger, og for så vidt angår den faktiske gennemførelsesgrad af vedtagne instrumenter og evalueringen heraf. Kommissionen peger desuden på, at der bør sikres tilstrækkelige institutionelle midler samt egnede ressourcer for at nå de nye mål.

På denne baggrund indeholder meddelelsen en beskrivelse af de hidtil opnåede resultater inden for området for retlige og indre anliggender samt Kommissionens overvejelser om fremtidige mål på området. Det bemærkes, at Kommissionen den 30. april 2004 har udsendt en grønbog om tilnærmelse, gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner i EU, som ligeledes indeholder overvejelser vedrørende fremtidige tiltag inden for det strafferetlige område, og som således bør ses i sammenhæng med Kommissionens efterfølgende meddelelse af 2. juni 2004.

Nedenfor under pkt. 2.1. og 2.2. beskrives de væsentligste elementer i meddelelsen, for så vidt angår det politimæssige og strafferetlige samarbejde samt det civilretlige samarbejde, som henhører under Justitsministeriets område.

Opmærksomheden henledes i den forbindelse på, at Kommissionen ved udformningen af meddelelsen har taget i betragtning, at det nye program for området for retlige og indre anliggender skal være gældende for perioden 2004-2009. Meddelelsen er derfor udformet i lyset af den forventede nye EU-forfatningstraktat, som vil indebære, at det politimæssige samarbejde, toldsamarbejdet og samarbejdet i straffesager vil få karakter af overnationalt samarbejde og dermed vil blive omfattet af det danske retlige forbehold.

Under det nuværende traktatgrundlag vil Danmark dog fuldt ud kunne deltage i vedtagelsen af konkrete retsakter vedrørende politisamarbejde, toldsamarbejde og retligt samarbejde i straffesager, idet der her er tale om et mellemstatsligt samarbejde, der finder sted på grundlag af bestemmelserne i afsnit VI i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Hvad derimod angår forslag til retsakter på det civilretlige område, som er et overnationalt samarbejde, der finder sted på grundlag af bestemmelserne i afsnit IV i Traktaten om Det Europæiske Fællesskab (TEF), gælder det allerede i dag, at Danmark i medfør af Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i Rådets vedtagelse heraf, og sådanne retsakter er derfor ikke bindende for eller finder anvendelse

i Danmark. En eventuel dansk tilknytning til vedtagne foranstaltninger inden for det civilretlige område vil således alene kunne ske i det omfang, det vil være muligt at indgå en konkret mellemstatslig aftale mellem Danmark og Fællesskabet.

2.1. Politimæssigt og strafferetligt samarbejde

2.1.1. Opnåede resultater

Kommissionen anfører, at store dele af Tammerfors-programmet er blevet gennemført inden for det politimæssige og strafferetlige samarbejde, og at der således er opnået betydelige fremskridt med henblik på etableringen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Blandt de væsentlige resultater er ifølge Kommissionen oprettelsen af Eurojust (i februar 2002) med henblik på via forbedret samarbejde og gensidig retshjælp at styrke bekæmpelsen af grænseoverskridende grov kriminalitet.

Endvidere er der med vedtagelsen af tre tillægsprotokoller til Europol-konventionen (i juni 2001, november 2002 og november 2003) bl.a. truffet beslutning om en udvidelse af mulighederne for at lade yderligere kriminalitetsformer omfatte af Europol-konventionen, en styrkelse af Europols muligheder for at anmode medlemsstaternes myndigheder om at iværksætte efterforskning af straffesager og om at deltage i fælles efterforskningshold samt en større mulighed for aktindsigt og en styrkelse af den demokratiske kontrol med Europol.

Det politimæssige samarbejde er bl.a. også blevet styrket ved oprettelsen (i oktober 2000) af den fælles task-force for politichefer og ved oprettelsen af Det Europæisk Politiakademi – CEPOL (i december 2000).

Inden for det strafferetlige samarbejde er der bl.a. vedtaget en rammeafgørelse om bekæmpelse af terrorisme og en rammeafgørelse om den europæiske arrestordre (begge i juni 2002). Rammeafgørelserne er gennemført i dansk ret ved henholdsvis lov nr. 378 af 6. juni 2002 (anti-terrorpakken) og lov nr. 433 af 10. juni 2003.

Herudover er der bl.a. vedtaget eller opnået politisk enighed om tre væsentlige rammeafgørelser vedrørende gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser. Det drejer sig om en rammeafgørelse om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale (vedtaget i juli 2003), en rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe (politisk enighed i maj 2003) og – på dansk initiativ – en rammeafgørelse om gensidig anerkendelse af afgørelser om konfiskation (politisk

enighed i april 2004). Et lovforslag til gennemførelse af disse tre rammeafgørelser i dansk ret forventes fremsat for Folketinget i begyndelsen af den kommende folketingssamling.

Inden for bekæmpelsen af narkokriminalitet er der bl.a. vedtaget en fælles detaljeret EU-narkostrategi for 2000-2004.

På det kriminalpræventive område er der bl.a. etableret et europæisk kriminalpræventivt netværk (2001) og vedtaget et program om bl.a. uddannelse og samarbejde med henblik på at forebygge kriminalitet (Hippokrates-programmet).

Endelig kan det nævnes, at der er indgået to aftaler mellem EU og USA om retshjælp og udlevering i straffesager (i juni 2003). Aftalerne skal følges op af bilaterale aftaler mellem de enkelte EU-medlemsstater og USA.

2.1.2. Kommissionens overvejelser om fremtidige mål

2.1.2.1. Kommissionens overvejelser vedrørende det strafferetlige område

På det strafferetlige område finder Kommissionen, at EU bør fokusere på følgende fire hovedpunkter:

- Videreføre princippet om gensidig anerkendelse.
- Styrke den gensidige tillid ved at sikre samtlige unionsborgere et retssystem af høj kvalitet baseret på fælles værdier.
- Give EU en sammenhængende politik på det strafferetlige område for effektivt at bekæmpe grove forbrydelser under enhver form.
- Placere Eurojust i centrum for den europæiske politik vedrørende retsforfølgning på det strafferetlige område.

Ad) gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser

Kommissionen anfører, at princippet om gensidig anerkendelse fortsat bør være hjørnestenen i det retlige samarbejde. Kommissionen peger i den forbindelse på, at et ”enhedsinstrument” især baseret på gensidig anerkendelse gradvis bør erstatte hele det eksisterende system for gensidig retshjælp, navnlig for samtlige spørgsmål vedrørende bevisoptagelse. Dette arbejde bør efter Kommissionens opfattelse ledsages af foranstaltninger, der præciserer fordelingen af retternes

kompetenceområder (jurisdiktionskompetence) for helt at undgå eller i hvert fald at kunne løse kompetencekonflikter.

På området for fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser finder Kommissionen, at der stadig er en del arbejde, der skal gøres. Efter Kommissionens opfattelse bør der fastlægges en ordning for fuldbyrdelse i en medlemsstat af en straffedom afsagt i en anden medlemsstat samt nærmere vilkår for gensidig oplysning om afgørelser gennem et europæisk register for domfældelser og retlighedsfrakendelser ("europæisk strafferegister"), og for hvordan sådanne kan medtages i betragtningerne i de andre medlemsstater enten for at undgå, at en person ikke bliver dømt for samme forbrydelse to gange ("ne bis in idem-princippet") eller for at tilpasse en allerede afsagt dom (i tilfælde af gentagne forseelser).

Ad) styrkelse af den gensidige tillid mellem de nationale retsmyndigheder

Med henblik på at sikre gensidig tillid mellem de nationale retsmyndigheder finder Kommissionen, at der bør gennemføres en række foranstaltninger, navnlig vedrørende fastlæggelsen af grundlæggende garantier, af betingelserne for bevismidlernes antagelse samt foranstaltninger, der kan styrke beskyttelsen af ofre.

Forbedring af efteruddannelsen af dommere mv. og en indsats for at evaluere retssystemerne i medlemslandene vil efter Kommissionens opfattelse også bidrage til at styrke den gensidige tillid.

Ad) sammenhængende EU-politik på det strafferetlige område

Effektiv bekæmpelse af alvorlig kriminalitet forudsætter efter Kommissionens opfattelse, at bestræbelserne på at fastlægge og fastsætte mindstesanktioner for en række forseelser bør udbygges.

Med hensyn til tilnærmelse af lovgivningerne er der efter Kommissionens opfattelse fortsat behov for en række uddybninger, som dog ikke specificeres nærmere.

Ad) styrkelse af Eurojusts rolle - europæisk anklagemyndighed

Kommissionen finder, at Eurojusts opgave bør være at styrke koordineringen og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at forfølge grov kriminalitet, der berører flere medlemsstater. Under Domstolens kontrol bør Eurojust søge en strafferetlig løsning på overtrædelser, der udgør en trussel for EU's aktiviteter og politikker.

I tilknytning hertil peger Kommissionen på, at en europæisk anklagemyndighed navnlig med kompetence for overtrædelser, der skader EU's finansielle interesser, bør oprettes ud fra Eurojust.

2.1.2.2. Kommissionens overvejelser vedrørende politi og tolsamarbejdet

Kommissionen finder, at erfaringerne med det operationelle samarbejde mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder har bekræftet behovet for at styrke den operationelle samarbejdskapacitet gennem en bedre udnyttelse af de allerede eksisterende instrumenter og samarbejdsmechanismer. På europæisk plan bør det efter Kommissionens opfattelse navnlig overvejes, hvordan oplysningerne skal tilflyde Europol, og hvordan Europols rolle kan styrkes.

Kommissionen finder, at det bilaterale samarbejde mellem medlemsstaterne bør videreføres, men at der også er behov for at udbygge den multilaterale informationsudveksling. Dette bør endvidere ifølge Kommissionen omfatte efterretningstjenester.

Der bør efter Kommissionens opfattelse også sikres sammenhæng mellem de operationelle og de lovgivningsmæssige aspekter af EU's indsats. Især peges der på, at der bør skabes en retlig ramme for at forbedre informationsudvekslingen mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og regulere disse myndigheders adgang til forskellige informationskilder, at der bør gøres overvejelser om Europols retlige ramme, så Europol reelt bliver operationel gennem en omlægning til et EU-agentur finansieret over fællesskabsbudgettet, og at Det Europæiske Politiakademi (Cepol) bør garantere en europæisk dimension i de nationale uddannelsesinstitutioners programmer og fremme institutionernes indbyrdes samarbejde.

Kommissionen peger endelig på, at der må sikres et større internationalt samarbejde med samtlige implicerede aktører, såsom Interpol. Mere specifikt vedrørende tolsamarbejdet er det fortsat en prioritet, at Napoli II-konventionen og TIS-konventionen (toldinformationssystemet) ratificeres og reelt iværksættes af samtlige medlemsstater. Generelt er det efter Kommissionens opfattelse vigtigt at iværksætte arbejdsprogrammet for tolsamarbejdsstrategien.

2.1.2.3. Kommissionens overvejelser vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme og særlige former for kriminalitet

Kommissionen anfører, at forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme fortsat må prioriteres højt, og at de indsatsområder, som Det Europæiske Råd fastlagde på sit møde den 25. og 26. marts 2004, bør iværksættes.

Kommissionen finder det afgørende, at der på europæisk plan indføres rammer for kontrollen med de risici, som grov kriminalitet og terrorisme fører med sig for samfundet som helhed, og

for at fremme den indbyrdes koordinering og effektivt udveksle strategiske og operationelle oplysninger bør EU indføre en ny mekanisme for informationsudveksling – et center for informationsudveksling – som foreslået af Kommissionen på Det Europæiske Råds møde den 25. og 26. marts 2004. Det forekommer usikkert, hvad Kommissionen nærmere tænker på, når der tales om nye mekanismer for informationsudveksling, men der er formentlig tale om overvejelser vedrørende styrkelsen af medlemsstaternes samarbejde om udveksling af oplysninger og ikke om oprettelse af et nyt centralt organ. Europol og Eurojust bør efter Kommissionens opfattelse i fuld udstrækning knyttes til et styrket samarbejde på området.

Kommissionen finder også, at der bør tilskyndes til oprettelse af systemer for udveksling af nationale efterretningsoplysninger på det strafferetlige område, og der bør udformes en EU-plan, der forfølger både forebyggende og repressive mål. En sådan indsats bør efter Kommissionens opfattelse ledsages af et lovgivningsinitiativ om politimyndighedernes behandling og beskyttelse af persondata.

Kommissionen peger herudover bl.a. på, at de eksisterende retlige muligheder, såsom fælles efterforskningshold og Europolis arbejde med især analyse og efterretning, bør udnyttes fuldt ud.

Endelig anfører Kommissionen, at der er behov for en bred tilgang i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme, især ved at bekæmpe enhver form for finansiering heraf. Navnlig bør finansielle transaktioner gøres mere gennemsigtige og sporbare, og Kommissionen finder derfor også af denne grund, at bekæmpelsen af økonomisk kriminalitet fortsat skal prioriteres højt. I forbindelse med bekæmpelsen af grove former for kriminalitet skal der efter Kommissionens opfattelse lægges vægt på at udvikle et "partnerskab" mellem den offentlige og den private sektor med det sigte at kombinere disses sagkundskab, og at forbedre den statistiske bearbejdning og indsamlingen af oplysninger om udviklingen i kriminaliteten og borgernes følelse af tryghed. Kommissionen lægger desuden vægt på, at den forebyggende og den repressive indsats med hensyn til menneskehandel fortsat kombineres.

2.1.2.4. Kommissionens overvejelser vedrørende kriminalitetsforebyggelse

Kommissionen finder, at den generelle kriminalitetsforebyggende indsats bør koncentreres om fem aktionsområder – en mere præcis prioritering af kriminalitetsformer, en status over bedste praksis, en fælles metodologi, en styrkelse af overvågningen og evalueringen og større statistisk sammenlignelighed. Kriminalitetsforebyggelse bør efter Kommissionens opfattelse fortsat understøttes af et finansielt instrument.

2.1.2.5. Kommissionens overvejelser vedrørende narkotikabekæmpelse

Kommissionen finder, at der bør fokuseres på at mindske efterspørgslen på narkotika, og at der bør etableres en tydelig forbindelse mellem den eksterne dimension af bekæmpelsen af narkotikahandel og politikkerne på området for retlige og indre anliggender.

Kommissionen peger i den forbindelse på, at der inden udgangen af 2004 skal udformes en ny EU-narkotikahandlingsplan for perioden 2005-2012. Den nye plan bør udformes med udgangspunkt i de erfaringer, der blev indhøstet med handlingsplanen for 2000-2004, og med henblik på at løse konkrete bekymringer for borgerne.

2.2. Civilretligt samarbejde

2.2.1. Opnåede resultater

Tammerfors-programmets anbefalinger vedrørende samarbejdet på det civilretlige område har hidtil omfattet sikring af bedre adgang til domstolene, forøget gensidig anerkendelse af retsafgørelser samt indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes civilret med henblik på at fjerne hindringer for, at civile retssager forløber tilfredsstillende.

Programmet indeholder inden for disse områder en række forslag til foranstaltninger, som i vid udstrækning er blevet gennemført. Desuden er der taget initiativ til gennemførelse af en række af de resterende foranstaltninger i programmet.

De vedtagne foranstaltninger med henblik på at forbedre adgangen til domstolene omfatter retshjælpsdirektivet, hvorved der er etableret minimumsstandarder for retshjælp i grænseoverskridende sager, samt etableringen af et civilretligt netværk med lettilgængelige oplysninger om bl.a. samarbejdet på det civil- og handelsretlige område og om medlemslandenes retssystemer. Desuden er der fremsat forslag om en europæisk betalingspåbudsordre, ligesom Kommissionen forventer at fremsætte forslag om en europæisk småsagsproces samt et direktivforslag med henblik på at fremme mægling inden udgangen af 2004. Endelig har Kommissionen netop sendt en grønbog om underholdsbidrag i høring.

Efter programmet skal gensidig anerkendelse af retsafgørelser i forening med den nødvendige indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning udgøre en hjørnesteen i samarbejdet. Den vedtagne Bruxelles I-forordning fastsætter fælles regler for gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser samt fælles regler om domstolskompetence i internationale sager. Der er desuden med konkursforordningen vedtaget europæiske regler om domstolskompetence, lovvalg og gensidig anerkendelse på konkursområdet.

Desuden er der på det familieretlige område med vedtagelsen af Bruxelles II-forordningen indført regler, der effektiviserer og forbedrer mulighederne for gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt med hensyn til visse afgørelser vedrørende forældreansvar. Forældreansvarsforordningen ("Den ny Bruxelles II-forordning"), som afløser Bruxelles II-forordningen, indeholder bl.a. udvidede regler om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser vedrørende forældreansvar.

Endvidere er der indført en forordning om et europæisk tvangsfuldbyrdesdokument for ubestridte krav, hvorefter der sker afskaffelse af eksekvaturproceduren (dvs. den mellemliggende procedure, der kræves for at opnå anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser afsagt i en anden medlemsstat) i relation til ubestridte krav. Forkyndelsesforordningen fastlægger bl.a. regler om direkte forkyndelse af dokumenter mellem medlemsstaterne, ligesom der med forordningen om bevisoptagelse er indført regler om bevisoptagelse i grænseoverskridende sager.

Endelig har Kommissionen iværksat studier af behovet for indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes civilretlige regler inden for den materielle civilret.

2.2.2. Kommissionens overvejelser om fremtidige mål.

Kommissionen har i sin meddelelse lagt op til, at det civilretlige samarbejde skal fortsætte hen imod etablering af et europæisk juridisk område for civile og kommercielle sager samt sikring af bedre adgang til domstolene.

2.2.2.1. Gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser

Som en hovedprioritet udpeger man fortsættelse af programmet med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser på det civilretlige område, hvilket efter meddelelsen særligt skal ske på områder, hvor der endnu ikke findes fællesskabsregler. Som eksempel herpå fremhæves foranstaltninger med hensyn til arverettigheder og testamenter samt konsekvenserne af separation i relation til f.eks. bodeling. Kommissionen nævner også, at der kan være behov for at indføre nye anerkendelsesinstrumenter.

Desuden fremhæver kommissionen behovet for at indføre bedre og lettere adgang til fuldbyrdelse af retsafgørelser afsagt i andre medlemslande. I relation til gennemførelsen af princippet om gensidig fuldbyrdelse peger kommissionen på vigtigheden af at styrke den gensidige tillid mel-

lem medlemsstaterne, hvilket bl.a. skal opnås gennem vedtagelse af visse minimumsstandarder vedrørende specifikke aspekter af medlemsstaternes civile retspleje.

2.2.2.2. Implementering, civilretligt netværk og aftaleret

Kommissionen nævner som andre fremtidige prioriteter implementering af allerede vedtaget fællesskabsret, udbygning af aktiviteterne vedrørende det civilretlige netværk samt arbejdet hen imod en fælles ramme for europæisk aftaleret.

2.2.2.3. Fælles regler for nationale og grænseoverskridende sager

Kommissionen finder det endelig formålstjenligt, at der i medlemslandene ikke i fremtiden vil gælde forskellige regler med hensyn til samme procedure for henholdsvis sager med et grænseoverskridende islæt og rent interne (nationale) sager.

3. Europa-Parlamentet.

Europa-Parlamentet skal ikke høres i sagen.

4. Høring.

Kommissionens meddelelse er sendt i høring hos følgende myndigheder, organisationer mv.:

Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for Retten i Århus, Præsidenten for Retten i Odense, Præsidenten for Retten i Aalborg, Præsidenten for Retten i Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Rigspolitichefen, Rigsadvokaten, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, Statsadvokaten for særlige internationale straffesager, Politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Datatilsynet, Amnesty International, Institut for Menneskerettigheder, Procesbevillingsnævnet, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Foreningen Danske Inkassoadvokater, Dansk Retspolitisk Forening, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Finansrådet, Realkreditrådet, Forsikring & Pension, HTS Interesseorganisationen, Dansk Industri, Dansk Handel & Service, Håndværksrådet, Byggeriets Firkant, Dansk InkassoBrancheForening, Danske Entreprenører, Liberale Erhvervs Råd, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Dansk Ejendomsmæglerforening, De Danske Patentagenters Forening, Danmarks Rederiforening, Danske Speditører, Grundejernes Landsorganisation, Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark, Specialarbejderforbundet i

Danmark, Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund, Det Danske Voldgiftsinstitut, Voldgiftsnævnet for Bygge- og Anlægsvirksomhed, Landbrugsrådet, Foreningen af Registrerede Revisorer, IT-Brancheforeningen, Danske Finansieringsselskabers Forening, Boligselskabernes Landsforening og Lejernes Landsorganisation.

5. Gældende ret

Under hensyn til at der alene er tale om en meddelelse fra Kommissionen, som dels indeholder en beskrivelse af de hidtil opnåede resultater inden for området for retlige og indre anliggender, dels Kommissionens overvejelser om fremtidige mål på området, indeholder grundnotatet ikke nogen (abstrakt) beskrivelse af de gældende danske regler.

Der er herved også lagt vægt på, at Kommissionens overvejelser i meddelelsen i vidt omfang svarer til de overvejelser, som fremgår af den grønne bog om tilnærmelse, gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner i EU, som Kommissionen har udsendt den 30. april 2004. Et grundnotat, der bl.a. indeholder en ganske omfattende beskrivelse af de gældende danske regler set i forhold til grønbogen, er oversendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg henholdsvis den 27. juli 2004 og den 26. juli 2004.

6. Subsidiaritetsprincippet.

Det er på nuværende tidspunkt, hvor der ikke foreligger et udkast til nyt arbejdsprogram for området retlige og indre anliggender, vanskeligt at fastslå, om dette vil rejse spørgsmål i forhold til subsidiaritetsprincippet. Dette vurderes imidlertid på det foreliggende grundlag ikke at ville være tilfældet.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Et nyt arbejdsprogram for området for retlige og indre anliggender vil ikke i sig selv have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Hvis der efterfølgende som led i gennemførelsen af programmet bliver vedtaget nye EU-retsakter, vil disse retsakter kunne medføre statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser, som det ikke på nuværende tidspunkt er muligt at angive nærmere.